

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 116/21
Люксембург, 30 юни 2021 г.

Решение по дело T-635/19
Fondazione Cassa di Risparmio di Pesaro и др./Комисия

Главната причина за преобразуването на Banca delle Marche от италианските органи е, че тази банка е неуспешна

Не може да се ангажира отговорността на Комисията за предотвратяване на оздравяването на посочената банка

Ищците са притежавали акции и подчинени облигации в Banca delle Marche, която е била основната банкова институция на Regione Marche (регион Марке, Италия).

На 9 януари 2012 г., Banca d'Italia (Централната банка на Италия) подчертава, че извършените проверки в Banca delle Marche разкриват сериозни недостатъци в системите за вътрешен контрол, които неизбежно се отразяват върху нейната „значителна експозиция [...] на кредитен и финансов риск“. На 15 октомври 2013 г., Banca delle Marche е поставена под извънредно управление по-специално поради „съществени нарушения и нередности“.

На 10 октомври 2014 г. в рамките на фаза на предварително разглеждане, започната по нейна инициатива по отношение планираното подпомагане от Fondo interbancario di tutela dei depositi (FITD - Междубанков фонд за защита на депозитите, Италия), италианската система за гарантиране на депозитите под формата на уреден по частното право консорциум между банки, управляващи собствени средства, в полза на друга италианска банка, Banca Tercas¹, и на Banca delle Marche, Европейската комисия отправя до италианските власти искане за предоставяне на информация, като подчертава, че не може да се изключи възможността посоченото подпомагане да представлява държавна помощ. Според Комисията, ако Централната банка на Италия възнамерява да разреши подобна намеса, е уместно този орган да я уведоми за разглежданата мярка преди одобряването ѝ².

С писмо от 21 август 2015 г. по повод на процедурата относно Banca delle Marche, Комисията припомня възможността да е налице държавна помощ и приканва италианските органи да ѝ предоставят актуализирана информация в това отношение и да се откажат от прилагането на всякакви мерки на FITD, преди да я уведомят за същите и да получат решение от нейна страна.

На 8 октомври 2015 г. FITD определя и одобрява ключовите елементи на втори опит за подпомагане Banca delle Marche и уведомява за това Централната банка на Италия.

С писмо от 19 ноември 2015 г., Комисията обръща по-специално вниманието на италианските органи върху факта, че използването на схема за гарантиране на депозитите за рекапитализация на банка³ е подчинено на правилата в областта на държавните помощи.

На 21 ноември 2015 г., Централната банка на Италия започва процедура за реструктуриране, като проектът за същото е съобщен предварително на Комисията. В този проект Централната банка на Италия отбелязва по-специално факта, че не е

¹ Вж. решение на Съда от 2 март 2021 г., Комисия/Италия и др., [C-425/19 P](#) (вж. също [прессъобщение № 30/21](#)).

² Съгласно изискванията на член 108, параграф 3 ДФЕС.

³ Член 11, параграф 3 от Директива 2014/49/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно схемите за гарантиране на депозити (ОВ L 173, 2014 г., стр. 149).

могла да се извърши рекапитализация на Banca delle Marche от FITD при липсата на „предварителна положителна оценка от страна на Комисията [...] относно съвместимостта на [тази операция] с правилата на [Съюза] в областта на държавните помощи“.

Тъй като считат, че с незаконосъобразни инструкции до италианските органи Комисията е възпрепятствала оздравяването на Banca delle Marche чрез рекапитализацията от FITD, ищците предявяват иск пред Общия съд на Европейския съюз, като искат от него да установи и да постанови, че е ангажирана извъндоговорната отговорност на Съюза. Според ищците Комисията възпрепятствала посоченото оздравяване и е принудила италианските органи да започнат процедура за реструктуриране на Banca delle Marche съгласно нормите на италианското право, с които се транспонира Директива 2014/59⁴.

С решението си **Общият съд отхвърля иска на ищците с мотива, че не са доказали наличието на причинно-следствена връзка между твърдяното незаконосъобразно поведение на Комисията и твърдените вреди**, така че не са изпълнени условията за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза.

Преценка на Общия съд

Най-напред Общият съд припомня, че Съюзът носи извъндоговорна отговорност⁵ при наличието на съвкупност от условия, а именно наличието на достатъчно съществено нарушение на правна норма, с която се цели да се предоставят права на частноправните субекти, действителното наличие на вреда и наличието на причинно-следствена връзка между неизпълнението на задължението на автора на акта и претърпяната от увредените лица вреда. Що се отнася по-специално до последното условие, то се отнася до наличието на достатъчно пряка връзка на причина и следствие между поведението на институциите на Съюза и вредата, за която връзка ищецът трябва да представи доказателства, така че поведението, за което ги упреква, трябва да бъде основната причина за настъпването на вредата. Освен това извъндоговорната отговорност на Съюза не може да се счита за ангажирана, без да са изпълнени всички условия за възникване на задължението за поправяне на вредите, така че неизпълнението на едно от тези условия е достатъчно, за да се отхвърли искът.

В рамките на проверката условието за наличие на достатъчно пряка причинно-следствена връзка Общият съд отхвърля доводите на ищците, че по същество писмата и предварителните становища на Комисията, довели до приемането на решението за реструктуриране на Banca delle Marche са резултат от несъобразяване от страна на Комисията с понятието „помощ“, тъй като тя неправилно била приела, че независимо от частния ѝ характер намесата на FITD е мярка, за която носи отговорност италианската държава и която включва държавни ресурси. Според Общия съд, **доколкото Комисията припомня на италианските власти, че е необходимо предварително уведомяване и че не трябва да привеждат в изпълнение възможни мерки за помощи в полза по-специално на тази банка, посочените писма и предварителните становища не съдържат правна преценка с оглед на критериите на понятието „помощ“.** Следователно в тях Комисията не изразява позиция нито относно конкретна мярка, нито относно начина, по който тълкува понятието „помощ“. Ето защо Комисията не е заплашвала италианските органи да блокира или да забрани евентуална намеса на FITD в полза на Banca delle Marche, нито е упражнила натиск в това отношение.

Във връзка с това Общият съд счита, че **ищците нямат основание да се позовават на решението за започване на официална процедура по разследване относно намесата**

⁴ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 2014 г., стр. 190).

⁵ Член 340, втора алинея ДФЕС.

на FITD в полза на Banca Tercas, прието на 27 февруари 2015 г., в което Комисията е приела, че тази намеса отговаря на критериите за вменяване на отговорност на държавата и за държавни ресурси. Всъщност, за разлика от мерките му за подпомагане на Banca Tercas, преди приемането на решението за реструктуриране на Banca delle Marche не е съществувал проект за стабилна намеса на FITD в полза на Banca delle Marche, нито искане до Централната банка на Италия да разреши такъв проект, нито официално уведомление за такъв проект, нито друга причина, поради която Комисията да започне официална процедура по разследване в това отношение. Поради това Общият съд приема, че за Комисията е било невъзможно да установи достатъчно точно дали евентуалната намеса, планирана от FITD в полза на Banca delle Marche, може да изпълни критериите за държавна помощ.

Общият съд подчертава, че решаващите съображения за решението за реструктуриране на Banca delle Marche са били неуспехите на тази банка, за които свидетелстват общите загуби в размер на 1,445 милиарда евро и финансов дефицит в размер на 1,432 милиарда евро към 30 септември 2015 г., както и обстоятелството, че през периода на извънредно управление не е било възможно да се определят интервенции от частния сектор, които да могат да разрешат кризисното ѝ положение.

На следващо място, още преди транспонирането в италианското право на Директива 2014/59, което било направило възможна такава намеса с цел подпомагане, извънредните управители на Banca delle Marche уведомяват Централната банка на Италия за предстоящото спиране на плащанията на тази банка и посочват опасенията си, че оздравяването ѝ не може да се осъществи своевременно предвид финансовото ѝ състояние. Според Общия съд това само по себе си показва невъзможността за бърза намеса на FITD, и то независимо от евентуалната необходимост същата да бъде съобщена предварително на Комисията⁶.

Освен това Общият съд отхвърля доводите на ишците, че твърдяното неправомерно поведение, в което упрекват Комисията, е попречило на оздравяването на Banca delle Marche и е било действителната и изключителна причина за претърпяната от тях вреда. Според Общия съд дори това поведение да е изиграло определена роля при оценката, довела до решението на италианските органи за реструктуриране на тази банка, **решението им за започване на процедура за реструктуриране на Banca delle Marche, прието при упражняване на собствените им правомощия и на правото им на преценка, все пак е самостоятелно, не е повлияно по решаващ начин от подхода на Комисията и се основава главно на констатацията им, че тази банка е неуспешна, което представлява основната причина за посоченото реструктуриране.** Ето защо Общият съд приема, че ишците не са доказали надлежно, че при липсата на твърдяното неправомерно поведение на Комисията FITD, със съгласието на италианските органи, и по-специално на Централната банка на Италия, действително е можел да оздрави Banca delle Marche през ноември 2015 г.

ЗАБЕЛЕЖКА: Актът на Общия съд може да се обжалва пред Съда само по правни въпроси в срок от два месеца и десет дни, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: С жалбата за отмяна се иска отмяна на актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293

⁶ Член 108, параграф 3 ДФЕС.